

Zaak T-247/04

**Asociación de exportadores españoles de productos
farmacéuticos (Aseprofar) en Española de desarrollo e impulso
farmacéutico, SA (Edifa)**

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Handeling waartegen kan
worden opgekomen — Verzuim om niet-nakomingsprocedure in te leiden —
Mededeling 2002/C 244/03”

Beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 19 september 2005 II - 3451

Samenvatting van de beschikking

*Beroep tot nietigverklaring — Handelingen waartegen beroep kan worden ingesteld — Begrip
— Handelingen die bindende rechtsgevolgen sorteren — Precontentieuze fase van niet-
nakomingsprocedure — Besluit van Commissie waarbij klacht ad acta wordt gelegd —
Daarvan uitgesloten*

(Art. 226 EG en 230 EG)

Besluiten waarbij de Commissie een klacht over gedrag van een lidstaat dat grond kan zijn voor het inleiden van een niet-nakomingsprocedure, *ad acta* legt, zijn geen voor beroep vatbare handelingen, en het tegen deze besluiten ingestelde beroep tot nietigverklaring moet niet-ontvankelijk worden verklaard, zonder dat hoeft te worden onderzocht of het aan de andere voorwaarden van artikel 230 EG voldoet.

Als een handeling die vatbaar is voor beroep in de zin van deze bepaling, is immers te beschouwen elke maatregel die bindende rechtsgevolgen in het leven roept welke de belangen van de verzoeker kunnen aantasten doordat zij diens rechtspositie aanmerkelijk wijzigen.

Besluiten waarbij *ad acta* worden gelegd klachten met betrekking tot gedrag van een lidstaat op grond waarvan krachtens arti-

kel 226 EG een niet-nakomingsprocedure kan worden ingeleid, maken deel uit van de verplichtingen die de Commissie op zich heeft genomen in het belang van een goed beheer van de precontentieuze fase van de niet-nakomingsprocedure, zoals mededeling 2002/C 244/03 van de Commissie betreffende betrekkingen met de klager inzake inbreuken op het gemeenschapsrecht vermeldt.

Aangezien de precontentieuze fase van de niet-nakomingsprocedure uitsluitend tot doel heeft de lidstaat in staat te stellen, vrijwillig te voldoen aan de vereisten van het Verdrag of in voorkomend geval zijn standpunt te rechtvaardigen, heeft geen van de in dit kader door de Commissie vastgestelde handelingen bindende kracht.

(cf. punten 44, 46-48, 56, 60)